

IN MEMORIAM.

L. PINCOFFS

DOOR

J. HUDIG.

De redactie van het jaarboekje heeft mij verzocht eenige woorden te schrijven bij dit portret: ik wil daaraan voldoen ofschoon het mij moeite kost, want nog steeds worden in mij droevige gedachten opgewekt bij de herinnering aan den val van een man, dien ik gekend heb in zijn opkomst en grootheid, dien ik heb geacht en bewonderd, en die op de ontwikkeling onzer stad een invloed heeft uitgeoefend, waarvan men de wederga te vergeefs zal zoeken.

Om dien invloed te verklaren moet men zich verplaatsen in het milieu, waarin hij optrad: omstreeks het midden der vorige eeuw telde Rotterdam nog geen 100.000 inwoners, waarvan de meesten huisden binnen de oude vesten en langs de Schie. In de polders rond de stad, doorsneden van lanen, vond men de bleekerijen en kwekerijen, en, aan den zoom, de lustwaranden onzer vaderen, de theetuinen door Hildebrand zoo meesterlijk beschreven. In de binnenstad was het treurig gesteld: de woningen lieten alles te wenschen over, en het stilstaand water in grachtjes en slooten verspreidde de liefelijkste geuren. Een vroolijker schouwspel boden de havens en kaden der buitenstad: de schilderachtige Oost-Indievaarders lagen in dubbele rijen langs de Boompjes gemeerd, de havens waren vol brikken,